

at fremkomme med forslag til revision af den gældende apotekerlovgivning, er indenrigsministeriet af den opfattelse, at der kun bør foretages en lovt teknisk ajourføring af bestemmelserne om nettoafgift og nettotilskud.

Ved affattelsen af den gældende § 48 (lov nr. 165 af 16. maj 1962) fandt man det rimeligt, at grænsen, der er bestemmende for, om en apoteker skal betale afgift eller modtage tilskud, blev fastsat bl. a. under hensyn til det farmaceutiske personales indtægter. Grænsen blev herefter fastsat til slutløn i statens 26. lønningsklasse incl. dyrtidstillæg og overenskomsttillæg, hvilket udgjorde 39.184 kr. pr. 1. april 1962. Slutlønnen til apoteksansatte farmaceuter på højeste løntrin udgjorde pr. 1. maj 1962 ca. 40.000 kr. årlig, heri medregnet gennemsnitlige tillæg for vagttjeneste, personlige tillæg og andre særlige tillæg på ialt 5-6.000 kr. Samtidig blev apotekernes gennemsnitsudbytte for 1962 fastlagt til ca. 50.000 kr., nogenlunde svarende til den dagældende løn for en tjenestemand i statens 29. lønningsklasse. Ved senere ændringer i medicintaksten, der fastlægges efter beregninger over apotekernes gennemsnitsudbytte, er lønnen i 29. lønningsklasse blevet betragtet som vejledende.

Slutlønnen til apoteksansatte farmaceuter på højeste løntrin udgjorde pr. 1. maj 1970 77.568 kr. Her til kommer gennemsnitlige tillæg for vagttjeneste, personlige tillæg og andre særlige tillæg, som efter en forholdsmæssig forhøjelse af 1962-tallet fører til, at indenrigsministeriet mener at tage udgangspunkt i en gennemsnitsløn på ca. 90.000 kr.

Ved en teknisk ajourføring af grænsen for nettoafgift og -tilskud mener indenrigsministeriet at måtte videreføre det princip, som i 1962 førte til at fastsætte grænsen til 26. lønklasse. Indenrigsministeriet mener herefter, at grænsen bør sættes til lønnen i statens 35. lønramme incl. generelt tillæg samt et særligt tillæg på 600 kr. ialt 89.370 kr. pr. 1. april 1970. Henvisningen til en bestemt tjenestemands-

lønning med tillæg sikrer på samme måde som den gældende § 48, at bestemmelsen ikke forældes på grund af ændringer i lønniveauet. Efter forslaget vil den ændrede afgiftsbestemmelse få virkning fra den 1. januar 1970.

Med hensyn til apotekernes gennemsnitsudbytte har indenrigsministeriet efter tjenestemandreformens gennemførelse taget som udgangspunkt et beløb, der svarer til lønnen til en tjenestemand i 37. lønramme incl. generelt tillæg med et særligt tillæg på 1.200 kr. årlig. Herved opnås nogenlunde samme procentvise afstand mellem det tilstræbte gennemsnitsudbytte og afgifts/tilskudsgrænsen, som hidtil har været gældende. Ved en forhøjelse af medicintaksten, som blev gennemført pr. 29. juni 1970, blev det således tilsigtet, at apotekernes gennemsnitsudbytte i 1970 med anvendelse af den nu foreslåede afgiftsbestemmelse skulle komme til at andrage ca. 110.000 kr.

Efter fastlæggelsen af det nævnte gennemsnitsudbytte for apotekerne forventes den foreslåede ændring i grænsen for nettoafgift/tilskud ikke at medføre større ændringer i apotekerfondens samlede afgiftsindtægter, der i 1969/70 beløb sig til ca. 12,7 mill. kr.

Lovforslaget har været forelagt for Danmarks Apotekerforening, Dansk Farmaceutforening, direktoratet for apotekervæsenet og sundhedsstyrelsen.

Danmarks Apotekerforening har i sin udtalelse forudsat, at beløbet for nettoafgiftsgrænsen automatisk reguleres i overensstemmelse med de ændringer, som aftales eller fastsættes i medfør af tjenestemandslovens §§ 45 og 46 for tjenestemænd i 35. lønramme, således at der ikke skal ske særlige forhandlinger ved f. eks. generelle lønreguleringer for tjenestemænd. Foreningen har i øvrigt forudsat, at de ovenfor nævnte retningslinier for fastlæggelse af nettoafgiftsgrænse og gennemsnitsindtægt følges, indtil en mere gennemgribende revision af apotekerloven finder sted.